

#13diesenvalencià22

Hola, el meu nom es Pau i soc un estudiant de segon batxillerat social del INS Salvador Espriu de Barcelona. Durant tretze dies em proposo a fer aquesta tasca del IV Webcongrés de Cambridge. Consisteix a anar documentant les meves experiències en un diari utilitzant el català com a llengua predominant. La meva família i jo parlem català habitualment , però hi ha hagut vegades que he notat que el català estava sent desconsiderat.

24 febrer

Avui, havia quedat amb una amiga per anar a comprar coses per a la disfressa de l'endemà. Vam anar a una tenda de disfresses, en el barri de Sant Andreu, que tenien justament el que anàvem buscant. Vam preguntar a la dependenta que quan valia en català, ella ens va replicar en castellà. En veure que la seva llengua predominant era el castellà, la meva amiga i jo vam preguntar-li si no era molèstia per ella que li preguntéssim en català. Ens va contestar que cap ni una, ja que l'entenia perfectament perquè portava a Catalunya tres anys, però què li costava molt parlar-lo.

25 febrer

Avui dia vint-i-cinc de febrer, hem celebrat el dia de carnaval amb amics. En el meu grup només érem dues persones les que parlàvem català, pel fet que els altres tenien orígens on es parla llengua estrangera i llengua castellana. Cada vegada que volia parlar amb algú intentava fer-ho en català, però hi havia vegades que m'era molt difícil i canviava la llengua.

1 març

Avui dia 1 de març, m'ha trucat la meva tieta que viu a València ciutat. La meva família materna és valenciana i cada vegada que em comunico amb ells faig ús del valencià. Mentre ella anava parlant notava la certa influència castellana que hi ha en el territori. De vegades, la meva tieta anava mesclant paraules d'ambdós idiomes, ja que ella per treballar parla el castellà, però amb amics propers i familiars parla el valencià. Provocant que canvies de llengua molt habitualment sense que ella s'adonés.

2 març

Avui dia dos de març, he visitat a la meva àvia paterna. Ella és aragonesa i va emigrar a Catalunya amb el meu avi en els 60 en cerca de treball. Encara que amb ella sempre li he parlat en castellà, li parlo sense cap problema en català perquè ha viscut més de mitja vida a Barcelona i l'entén perfectament, però no l'arriba de parlar. Ella ja és molt gran i li és més fàcil comunicar-se amb la llengua que ha sigut educada des de petita.

7 març

Avui a classe, la professora havia començat a explicar un nou tema. Com és comú, comença la classe amb una presentació de la unitat i sorgeixen preguntes al respecte. Un alumne li pregunta un concepte que no entén en castellà i la professora canvia l'idioma per replicar-li també amb castellà. Ella, és catalana i a casa també parla en català, però sempre que algú pregunta en castellà, sense que s'adoni, ella contesta amb l'idioma el qual li pregunten.

8 març

Avui com cada dimarts, tenia anglès a una acadèmia que tinc prop de casa. Amb els meus companys tenim molt bona relació i quan sortim de les classes ells sempre fan servir el castellà, mentre que el català, encara que el dominin, el deixen a un costat. Encara que una amiga que va amb mi al meu institut i jo els hi parlem en català ells sempre ens constatàvem normalment amb castellà.

Reflexió

Amb totes aquestes experiències que he viscut, arribo a la conclusió que la llengua Catalana és molt minoritzada en la societat. Fins al punt que en determinats moments hem de canviar la llengua involuntàriament per por que no ens entenguin, o pel simple fet que l'altre no la parli. Per això, entre tots deuríem de no perdre la llengua i de parlar i escriure-la més. En la meua opinió, penso que com més llengües dominem millor per a nosaltres, ja que tindrem major riquesa lingüística i major serà el nostre coneixement.